

آواز دشتی

چنان در دل به مهرت پای‌بندم
که گویی آهوی سر در کمندم
گاهی بر حال بی‌سامان بگیریم
گاهی بر درد بی‌درمان بخندم
نه مجنونم که دل بردارم از دوست
مده‌گر عاقلی بیهوده پندم